

Ze stond echt onder stroom

In Gemerts Heem van herfst 2013 schreef ik het artikel 'Jonge boerin onder stroom'. Daarin vertelde ik hoe mijn moeder Riek van den Acker, in 1946 nog een jonge Gemertse boerendochter, tijdens de festiviteiten rond het vijftigjarig bestaan van de Noord-Brabantse Christelijke Boerenbond, letterlijk onder stroom kwam te staan, samen met nog een aantal andere bezoekers van het feest. De festiviteiten vonden half september 1946 plaats in de tuinen van het Gemerts kasteel.

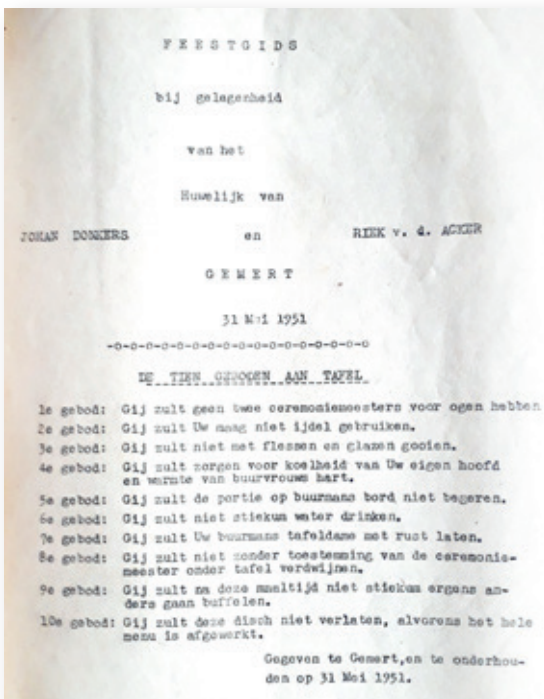
Het verhaal was mij door haar jongste broer, mijn oom Antoon van den Acker (Kruisheer), verteld en door zijn broer Wim bevestigd, die net als mijn moeder ook onder stroom (zeer waarschijnlijk 220 volt) had gestaan. Beiden hadden als gevolg daarvan ernstige schroeivlekken aan hun handen. Twee weken lang hebben zij niets

vast kunnen pakken zonder weer een soort van stroom door het lichaam te voelen gaan. Ik vroeg mij in genoemd artikel ook af of er iets over die dramatische gebeurtenis in de toen verschijnende media te vinden was. Helaas helemaal niets, wat mij deed vermoeden dat e.e.a. waarschijnlijk in de doofpot was geraakt. Want ja, wie was verantwoordelijk voor het technische mankement? Of heeft er die dag misschien iemand een grap uit willen halen? Er hadden meerdere, zelfs dodelijke, slachtoffers kunnen vallen als niet iemand (wie is helaas niet bekend) tijdig de stroom van de kabel had gehaald. Tegenwoordig gebruikt men dranghekken om het publiek op veilige afstand van de getoonde sportieve prestaties te houden. Zo kort na de oorlog werden o.a. ijzeren kabels gedragen door houten palen gebruikt als 'dranghek'.

Onlangs trof ik een nicht van mij die een verrassing voor mij had. Haar vader Harrie Hanenberg was 18 november 2020 op de leeftijd van 106 jaar te Boekel overleden. Hij was in 1950 getrouwd met een zus van mijn vader. Bij het leegmaken van zijn woning had mijn nicht een oude feestgids gevonden die geschreven was voor de bruiloft (31 mei 1951) van mijn ouders Johan Donkers en Riek van den Acker. De 70 jaar oude gids staat vol met liedjes die tijdens dat feest gezongen zijn. De inhoud van de liedjes lezend

Trouwfoto (31 mei 1951) van Johan Donkers en Riek van den Acker

Fragment van de eerste bladzijde van de feestgids.

kwam ik o.a. het volgende stuk tekst tegen in het 'Levenslied van de Bruid' dat gezongen werd op de wijs van 'Toen onze mop een mopje was...':

Toen zij was 18 jaren oud
Was ze al een flinke meid
't kwam zo dat menig Gemertse boer
Graag door de Kampen rijdt.
Refrein.

Er werd gepraat over 't geboer
Of over de "Ruitelij"
Of over 't paard, dat haast veulen moest
Doch daar bleef het dan ook bij.
Refrein.
't Was in September 'n volgend jaar

Bij 't Gouden feest van de Boerenbond
Toen gebeurde een geluk bij 'n ongeluk
't Gerucht er van ging rond.
Refrein.

De omheining van het feestterrein
Kwam onder electriche stroom
Ons Riek hing aan de omheining vast
Kon er niet aan ontkoom.
Refrein.

Ze was er efkes erg aan toe
Jan heeft haar toen bevrijd
Hij heeft voor 't eerst zo goed hij kon
Naar huis haar begeleid.
Refrein.

't Is waar, 't is waar, 't is zeker waar
Dat heeft die Jan gedaan
En sinds die tijd komt hij voorwaar
Vaak in de Kampen aan.

Uiteraard was ik aangenaam verrast toen ik bovenstaande tekst las. Het lied is door de vijf zussen van mijn moeder geschreven en wellicht ook met hulp van haar ouders. Derhalve mogen we aannemen dat het nogal pijnlijke voorval ook werkelijk, en nu zonder enige twijfel, heeft plaats gevonden. En daarom blijft het zeer merkwaardig dat er door de toen in Gemert gelezen kranten niets maar dan ook helemaal niets over het schokkende voorval is geschreven. Dit in schril contrast met alles wat er toen wel over de festiviteiten rond het Gouden jubileum van de Boerenbond in de krant werd geschreven. Mijn moeder is geboren 17 januari 1927. Toen ze

18 jaar oud was, was het 1945. Het feest van de Boerenbond vond plaats op 14 en 15 september 1946, Riek was toen 19 jaar. Johan heeft op die feestelijke dag in 1946 eerst Riek bevrijd en haar vervolgens vrijwel meteen aan de

haak geslagen en haar daarna nooit meer los gelaten. Bijna precies een jaar eerder had Riek het leven gered van Jan de Brouwer. Daarover heb ik verslag gedaan in het Gemerts Heem nummer 1 van 2020. Opmerkelijk genoeg wordt daar in de hier genoemde feestgids geen melding van gemaakt...

Riek en Johan hebben bijna vijf jaar verking gehad. Woensdag 30 mei 1951 zijn zij in het gemeentehuis van Gemert voor de wet getrouwd. In de op die dag opgemaakte trouwakte staat dat zowel de ouders van de bruidegom als die van de bruid hun toestemming voor het huwelijk hebben gegeven. De inzegening van het kerkelijk huwelijk vond de dag erna plaats, op donderdag 31 mei 1951 in de kerk Sint Jans Onthoofding in Gemert. Ik had verwacht dat kruisheer Dr. Antonius van Asseldonk ('Heerom in Wenen'), broer van de moeder van de bruid voor zou zijn gegaan in de huwelijksmis. Afgaande op wat in de feestgids staat is hij echter niet bij de bruiloft aanwezig geweest. Het was pastoor Johannes van den Heuvel

die het huwelijk van Johan en Riek in Gemert inzegende. Vervolgens werd de bruiloft gevierd in de stal van de boerderij van de ouders van Riek, Kneel van den Acker en Jana van Asseldonk, gelegen aan de Groenesteeg in Gemert vlakbij

de Peelse Loop. De boerderij van Kneel en Jana, gebouwd door de vader van Kneel, staat daar nog. Maria Kanters, het jongste van de twee bruidsmisjes, herinnert zich het feest nog. Het was een gezellige boel. En ze hoort nog hoe Canisius Renders, vriend en latere echtgenoot van Maria van den Acker (zus van Riek) het liedje zong 'En de boer die melkt zijn koe koe koe al in een houten emmertje...'

Ik, en ook mijn broers en zussen, wisten niet van het bestaan van een feestgids die bij het huwelijk van onze ouders in Gemert was gebruikt. Vreemd dat onze ouders geen exemplaar van de feestgids hebben bewaard. We zijn dan ook heel blij met dit aandenken, te meer ook omdat er, voor zover wij weten, geen foto's van de bruiloft bestaan. We hebben alleen een officiële trouwfoto van Johan en Riek. Eenmaal getrouwd lieten ze er samen geen gras over groeien, want negen en een halve maand na de bruiloft (vrijdag 14 maart 1952) werd ik geboren. En daarna kwamen er in acht jaar tijd nog zeven kinderen bij..'